

На данашњи дан 1999. путнички аутобус Ниш-експреса погођен је НАТО пројектилом док је прелазио мост у селу Лужане, над реком Лаб, недалеко од Подујева, двадесетак километара северно од Приштине. Убијено је 46 особа, међу њима четрнаесторо деце, како Срба тако и Албанаца. Преживеле су четири особе.

Видно обележено, црвено возило, гађано је по ведром времену, око 13.00 часова, пројектилама АГМ-114 из Апача АХ-64. Била је субота, 39. дан НАТО агресије.

Мост над реком Лаб није разорен, али је аутобус број 446 нишког превозника преполовљен након директног поготка, при чему је половина возила пала у реку, а други део је остао у пламену на мосту.

Путнички аутобус Ниш-Експреса, разорен тог дана на мосту у Лужанима, кретао се тада

иначе редовном трасом на релацији Ниш Приштина, преко Подујева. Из Ниша је, пун путника, пошао у 09.50 тог преподнева.

Пошто је пристигло возило хитне помоћи, оно је такође било мета. Два пројектила су пала испред медицинског возила са екипом из Приштине која је ту дошла с циљем пружања помоћи пострадалим путницима. Тешко је, у главу, рањен један лекар.

Њихову судбину су у поновљеном бомбардовању код места масакра срећом избегли новинари репортери, међу њима и странци, који су такође из Приштине пристигли на место злочина.

Тих дана иначе, НАТО авиони су избацивали летке над Србијом, посебно Београдом, на којима је стајало да "НАТО штити незаштићене на Косову и Метохији".

Сутрадан, приликом обраћања новинарима, представници НАТО, поред чињенице да су били суочени с недопустивим понашањем, правдали су се причом да је мета био мост, а да је аутобус, наводно, случајно погођен, пошто се, по њима, кретао мостом којим су се служиле војска и полиција.

У Грачаници су у знак сећања на побијену децу, Николу који је управо пунио седамнаест, и петнаестогодишњу Марију Петровић, који су са баком Смиљаном страдали приликом бомбардовања аутобуса над реком Лаб у селу Лужане, 1. маја 1999. две улице, једна поред друге, добиле имена по њима.

Био је то начин да њихова имена буду отргнута од заборава, пошто на спомен плочи која је постављена у селу Лужане, а открио је председник општине Подујево, стоје имена 31 лица страдалог тог дана, албанске националности, док се под редним бројем 32 налазе три тачке.

Имена Марије, Николе, њихове баке Смиљане, и других убијених Срба, нису наведена.

(Спутњик)